

die ziekte, doen geene dienst. Wij zijn overigens welvarende. Het waait hard, maar het weder is goed.

16 Maart.

Het weder schijnt goed om de togt over Pampus te hervatten; wind en water zijn daartoe gunstig. Dáár verschijnt wederom de *Cerberus*, op een door ons gegeven schot. Wij zullen het ten derden male beproeven. Alles is in gespannen aandacht. Elk passagier staat op de teenen of de stukken; alles is in de weer en luistert naar de commando's van den kapitein en van den loods. Dáár waait de vlag op de schokker. Dat beteekent, dat er $18\frac{1}{2}$ voet water is. Het stoomschip stoomt voorwaards en sleept ons in eene slingerende beweging voort. Wij gevoelen een ligte schok, nog een, wij zijn over het Pampus, zwaaien om en werpen het anker uit. De kapitein is zeer vergenoegd; de equipagie ontvangt een oorlam en wij worden heden avond mede onthaald. De kapitein wil de reis voortzetten tot in volle zee; maar de loods maakt zwarigheid, omdat de vloed afneemt en de zee holstaat.

18 Maart.

Wij liggen in het gezigt van *Goereede*, eene plaats, die voorheen eene veilige ligplaats en haven aanbod, maar nu niets meer van een of ander heeft. Vele passagiers laten zich derwaards brengen, om de vuurbaak te zien, die meer dan 200 voeten hoog is, en een helder licht op een verren afstand verspreidt. Dat licht wordt veroorzaakt door geslepen glazen en spiegels, die rondom eene lamp van 3 pitten in elkander, geplaatst zijn. Wij kunnen niet vertrekken; alles is hiertoe ongunstig, hoewel wij zeer verlangen naar open zee. De Menado heeft mede eenige dagen gewerkt om Pampus te passeren; thans gelukt dit. Dat schip ankert bij ons, en wordt door ons verwelkomd met vlag in top.

19 Maart.

Onze loods geeft goeden moed; hij hoopt heden te vertrekken. De vrouw van den kapitein, die met haar zoontje van Rotterdam aan boord gekomen is, verlaat thans haren